

Çoktan Geldik Sona

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Ağustos 2014

Tutanaklı bir zafiyet
İstedğin kadar etsen de niyet
Tüm duygular nasıl da o naif yüreğe külfet.
Kural dışı, istem dışı
Şu ahvalin yargısız infazı;
Yargı, sorgu sual
Haklısınız, kabul
Demek ne mümkün
Körelmişken viran gönül...

Bir tutam şundan bir tutam bundan
Kıvamını tutturmak olsa da mecalim
Her dem yalnız, her dem kuralsız
Ne nazıdır ne niyazı o garip çıkmazın
Olsa olsa sıcak bir kor
Geri dönüşümü olmayan uzun bir yol.

Bitimsiz ve heybetli bir ömür değil asla
Ne kadar görünse de uzun
Çoktan geldik sona.
Rahmeti Yaratan'ın
Kıymetini bilmedikten sonra
Ne önemi kalır bu devrik cümlelerin.

Yığın yığın onca teferruat
Savruk olsa da o nakarat
Adı insan eli vicdanında
Kabulü zor olsa da...
Yeknesak belki de afakî bir düzen
Kim varsa acıyı, yalanı reva gören.

Yadırganan olası o mizansen
Yalandı baştan sona hem de külliye.
Rağbet eden çoktan savdı sırasını
Hayat denen okulun nihai diploması

Yakar sözler bırakır derin bir sızı.

Ne olası ne mümkün inkârı
Tılsımı bitimsiz hayatın
Sabırsız şu insanoğlu
Bundan dolayı cennetten kovulmadı mı...
Ötesiz ve örselenmiş
Nasıl bir hicapsa
Korunda yanarken canı
Aşk denen o girdabın.